SINDIKAT PROSVJETITELJ - objava za medije

Sindikat *Prosvjetitelj* je nastao iz nužde. Nekolicina nastavnika i djelatnika u odgojno-obrazovnom sustavu je slušajući proturječne poruke državne vlasti o najavljenim „mjerama borbe protiv pandemije“ shvatila da njihova radnička, socijalna i druga prava neće tako skoro prestati biti gažena i umanjivana. To nas je potaknulo da se povežemo i organiziramo, u početku putem internetskih društvenih mreža (inicijativa *„Za naša prava“* ili ZNP-HR na platformama Facebook, Gab i Telegram), a zatim i uživo. Osnivanje sindikata bio je sljedeći logičan korak. Nitko od nas nije htio niti planirao osnovati sindikat i baviti se agitiranjem, koordiniranjem, razgovorima s odvjetnicima i papirologijom. Mi smo velikom većinom nastavnici i zanimaju nas predmeti koje predajemo i unapređenje školstva čija se kvaliteta u Hrvatskoj u zadnjih nekoliko godina atmosfere korupcije, cinizma i straha kontinuirano srozava. Državne mjere „borbe“ protiv epidemije bolesti COVID-19 samo su ubrzale taj trend.

Možda da našu situaciju pokušamo pojasniti metaforom. Zamislite da vas maslinar pozove u berbu maslina i obeća vam platiti određenu dnevnicu za svakih 25 kilograma maslina koje u jednom danu uberete provodeći dan u njegovom masliniku. Drugi dan vam kaže da ćete biti jednako plaćeni i da morate isporučiti jednaku količinu maslina, ali da u radu ne smijete koristiti desnu ruku. Dan nakon toga vam kaže da uz ograničenje od prethodnog dana, morate nositi i povez preko očiju. Četvrti dan vam kaže da uz sve to morate i redovito obavljati neugodne medicinske testove kako biste mu dokazali da u berbu dolazite zdravi. U kojem trenutku biste se suprotstavili takvom poslodavcu?

Da budemo konkretni, od nas nastavnika se u zadnjih godinu i pol dana očekivalo da radimo dvostruki posao, organizirajući i redovitu i takozvanu „nastavu na daljinu“, da komuniciramo s epidemiolozima, sastavljamo izvješća i glumimo liječnike opće prakse, da gubimo glas predajući s maskom preko lica i sl.; a sve bez promjene postojećih ugovora o radu koje imamo s poslodavcima. Iako su nam uvjeti rada i opseg posla značajno promijenjeni, niti jedan od sindikata u školstvu nije vidio potrebu da išta poduzme po tom pitanju. Kada je Vlada RH najavila mogućnost obveznog testiranja na prisutnost virusa i uvođenja COVID-potvrda za radnike u odgojno-obrazovnom sustavu, imali smo već dovoljno razloga da vjerujemo kako će se i to uskoro ostvariti (ako išta, ljudi su valjda uspjeli naučiti da će državna vlast samo nastaviti tlačiti ako ne naiđe na otpor). Također, mogli smo pretpostaviti da se odgovor postojećih sindikata neće promijeniti…

Zato smo odlučili osnovati vlastiti sindikat. Jasno je već iz teksta da mi prosvjetari možemo pretrpjeti puno toga, međutim, i mi imamo svoje granice. U ovom slučaju, granica koju smo povukli nema veze s invazivnosti i neugodnosti samog BAT-testa, pa čak niti s jasnom agendom državne vlasti da na taj način ucijeni ljude kako bi prihvatili postojeće cjepivo protiv bolesti COVID-19, očito neučinkovit medicinski postupak bez dugoročnih studija o njegovoj sigurnosti. Ono što ne trpimo je diskriminacija koju takve odluke stvaraju. Ne trpimo gaženje ljudskih prava. Ne trpimo jednoumlje i iracionalne zakone koji stvaraju podjele među nama i siju razdor, jer oni potkopavaju samu srž našeg poziva. Danas je ta iracionalnost vrlo lukavo zaogrnuta u veo znanstvenosti i brige za druge, pa joj se nitko ne može otvoreno suprotstaviti bez da ga se počne javno prozivati i nazivati pogrdnim imenima (što je nedavno postala uobičajena praksa u svim većim medijima). To je istovremeno i razlog zbog kojeg smo prilično suzdržani u vezi istupanja u medijima i zbog kojega se obraćamo samo rijetkim novinarima koji još uvijek drže do objektivnosti i nepristranosti u izvještavanju.

Naš sindikat nema veza s profesionalnom politikom. Neki njegovi osnivači su bili članovi pojedinih političkih organizacija u pokušaju da ostvare svoje ciljeve, ali su istupili iz njih kada su shvatili da im one to ne mogu omogućiti. Mi se ne obaziremo na insinuacije, upravo zato što nas ne zanima sudjelovanje u jeftinoj popularnoj sapunici u kojoj sudjeluje gotovo čitava državna vlast, a koju u narodu zovu „politikom“. Nas zanima stvarna politika – kako se suprotstaviti autoritarnoj vlasti i

obraniti naša prava, vraćajući radu dostojanstvo, a djeci budućnost. Za to smo spremni boriti se svim raspoloživim sredstvima, bilo da se radi o štrajku (koji nije otkazan, već je njegov početak privremeno odgođen) ili kolektivnim tužbama, jer ne prihvaćamo život u društvu temeljenom na strahu, prisilama i ucjeni.